

Sygn. akt III C 544/20

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2021 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie III Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Justyna Pikulik

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2021 roku w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. M. (1)

przeciwko K. M. (1)

o ochronę naruszonego posiadania

postanawia:

oddalić wniosek powoda J. M. (1) o udzielenie mu zabezpieczenia

Sygn. akt III C 544/20

Uzasadnienie postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie z dnia 3 grudnia 2021 r. o oddaleniu wniosku powoda J. M. (1) o udzielenie mu zabezpieczenia.

Powód J. M. (1) wystąpił przeciwko pozwanej K. M. (1) z pozwem o naruszenie posiadania, wnosząc o nakazanie pozwanej, aby przywróciła powodowi naruszone posiadanie zamieszkania w mieszkaniu przy ul. 5- L. 35A/4 w S. poprzez umożliwienie powodowi powrotu do ww. mieszkania i dalsze w nim zamieszkiwanie oraz udostępnienie powodowi komplety kluczy do wymienionego zamka w ww. mieszkaniu zgodnie z prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 11 grudnia 2019 r. (sygn. akt I ACa 476/19) i zakazanie dokonania dalszych naruszeń, czyli m.in. pozostawienia wszystkich rzeczy powoda w mieszkaniu w stanie, w jakim powód opuścił mieszkanie.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że zamieszkiwał w mieszkaniu przy ul. 5- L. 35A/4 w S. wraz z pozwaną. W styczniu 2016 r. pozwana zażądała rozwodu i wyprowadzenia się powoda. Powód wskazał, że nie ma możliwości wynajęcia mieszkania, gdyż spłaca kredyty wzięte na prośbę pozwanej, poza tym strony nie dokonały podziału majątku i cały majątek osobisty powoda znajduje się w ww. mieszkaniu, do którego powód nie ma wstępu.

Pozwana K. M. (1) w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa.

Wskazała, że mieszkanie zostało powodowi udostępnione w dniu 4 maja 2020 r., odmowa zaś wpuszczenia powoda do mieszkania wynika z trwającej pandemii koronawirusa oraz wynika z konfliktu stron.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 3 listopada 2020 r. Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. zawiesił postępowanie w sprawie do czasu prawomocnego zakończenia sprawy z powództwa K. M. (1) przeciwko J. M. (1) o eksmisję, toczącej się przed Sądem Rejonowym Szczecin- Centrum w Szczecinie Wydział III Cywilny pod sygn. akt III C 85/20.

Powyższa sprawa o sygn. akt III C 85/20 zakończyła się wydaniem w dniu 27 października 2020 r. przez Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie wyroku, w którym m.in. nakazano pozwanemu J. M. (1), aby opróżnił lokal mieszkalny oznaczony nr (...), położony w S. przy ul. (...) i wydał go powódce K. M. (1) w stanie wolnym od osób i rzeczy i ustalono, że pozwanemu J. M. (1) nie przysługuje uprawnienie do zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

Powyższy wyrok jest prawomocny- apelacja od niego została oddalona przez Sąd Okręgowy w Szczecinie.

Postanowieniem z dnia 1 grudnia 2021 r. Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie podjął zawieszono postępowanie w niniejszej sprawie.

W dniu 2 grudnia 2021 r. do Sądu wpłynął wniosek powoda J. M. (1) o udzielenie mu zabezpieczenia powództwa poprzez powrót do stanu sprzed 24 czerwca 2021 roku sprzętów i rzeczy należących do powoda w pokoju na lewo od wejścia przy kuchni w lokalu mieszkalnym położonym w S. przy ul. (...) zgodnie z prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 11 grudnia 2019 roku (sygn. akt: I ACa 476/19) i wpuszczenia powoda do tego lokalu oraz zakaz wykonywania jakichkolwiek czynności, w tym wymiany zamków w lokalu, wchodzenia do tego ww. pomieszczenia w lokalu, jakiegokolwiek jego zagospodarowywania oraz usuwania rzeczy osobistych powoda znajdujących się w tym pomieszczeniu, jak i w całym lokalu, a także nakaz wyciągnięcia klucza z zamków drzwi lokalu na jego prośbę o wejście lub wpuszczenie do lokalu.

W uzasadnieniu wniosku powód wskazał, że do tej pory Sąd nie wyznaczył terminu rozprawy, a nadchodzi zima, a powód dalej nie może dostać się do mieszkania, w którym jest zameldowany i chce nadal tam mieszkać oraz, gdzie powinny znajdować się jego rzeczy między innymi zimowe, do których nie ma dostępu, a które są mu potrzebne. Powód wskazał, że zakup ubrań zimowych, a zwłaszcza brak ciepłego kąta na zimę, naraża go na dodatkowe koszty. Powód podał, że pozwana nie posiada tytułu wykonalności wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie (sygn. akt II Ca 1335/20) w sprawie eksmisji i zgodnie z prawem ma on prawo mieszkać w lokalu przy ul. (...) w S., w którym jest zameldowany. Powód wskazał, że pozwanej zależy wyłącznie na pieniądzu i wyrzuciła go z mieszkania z powodu braku chęci rozliczenia się z nim ze spłaconych wyłącznie przez powoda długów i podziału wspólnego majątku, gdyż cały wspólny majątek został w mieszkaniu wraz z jego rzeczami.

Wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia nie zasługiwał na uwzględnienie z następujących względów.

Przepisy art. 730 § 1 k.p.c. i art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. stanowią, że sąd może udzielić zabezpieczenia w każdej sprawie cywilnej, a jego udzielenia żądać może każda strona postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Według art. 730¹ § 2 k.p.c., interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Przyjąć należy, że z treści art. 730¹ § 2 k.p.c. wynika, że zapewnienie wykonalności orzeczenia w drodze egzekucji nie wyczerpuje zadań postępowania zabezpieczającego, a interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia polegać może również na tym, że brak zabezpieczenia uniemożliwi lub znacznie utrudni osiągnięcie celu postępowania. O istnieniu podstawy zabezpieczenia można więc mówić wtedy, gdy bez zabezpieczenia ochrona prawna udzielona w merytorycznym orzeczeniu w sprawie okaże się niepełna.

Art. 755 § 1 k.p.c. stanowi, że jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych dla zabezpieczenia roszczeń pieniężnych. W szczególności sąd może:

- 1) unormować prawa i obowiązki stron lub uczestników postępowania na czas trwania postępowania;
- 2) ustanowić zakaz zbywania przedmiotów lub praw objętych postępowaniem;
- 3) zawiesić postępowanie egzekucyjne lub inne postępowanie zmierzające do wykonania orzeczenia;
- 4) uregulować sposób roztoczenia pieczy nad małoletnimi dziećmi i kontaktów z dzieckiem;
- 5) nakazać wpisanie stosownego ostrzeżenia w księdze wieczystej lub we właściwym rejestrze.

Z powyższych przepisów wynika, że warunkiem koniecznym do udzielenia zabezpieczenia jest łączne spełnienie następujących przesłanek: istnienia roszczenia podlegającego zabezpieczeniu oraz istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Okoliczności te wymagają uprawdopodobnienia i jedynie ich łączne wystąpienie umożliwia dokonanie zabezpieczenia w sprawie.

Specyfika postępowania zabezpieczającego, które nie dotyczy meritum sprawy i ma w istocie charakter przyspieszony, incydentalny i tymczasowy (por. art. 731 k.p.c.), zakłada znaczne odformalizowanie i bazowanie przez Sąd rozpatrujący sprawę na ocenach dokonywanych *prima facie*. Uprawdopodobnienie ma dać sądowi słuszną podstawę do przypuszczenia o istnieniu roszczenia, nie wymaga wobec tego zachowania szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym, zgodnie z art. 243 k.p.c. Roszczenie uznaje się za uprawdopodobnione, jeśli bez głębszego wnikania we wszystkie możliwe aspekty faktyczne i prawne sprawy, istnieje na pierwszy rzut oka znaczna szansa, że w świetle przytoczonych przez wnioskodawcę twierdzeń faktycznych popartych dowodami lub środkami nie będącymi dowodami w rozumieniu k.p.c., przysługuje ono uprawnionemu. Uprawdopodobnienie dotyczy zarówno okoliczności faktycznych, na których wnioskodawca opiera swoje roszczenie, jak i podstawy prawnej roszczenia, która powinna być również prawdopodobna w tym znaczeniu, że dochodzone roszczenie znajduje swoją podstawę normatywną. Podstawą, źródłem takiego roszczenia może być przykładowo czynność prawna, przepis ustawy czy akt administracyjny i podstawę tę uprawniony powinien wskazać (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu Wydział Cywilny z 25 kwietnia 2012 r., sygn. akt I ACz 692/12).

Jeżeli chodzi o dopuszczalność wystąpienia przez uprawnionego- powoda na drogę postępowania sądowego w celu realizacji jego roszczenia o naruszenie posiadania wobec pozwanej, przyjęć należy, że jest ona bezsporna, albowiem powód może w procesie cywilnym domagać się od pozwanej przywrócenia naruszonego posiadania.

Jeśli chodzi o uprawdopodobnienie roszczenia, to podstawą roszczenia powoda jest art. 344 k.c., zgodnie z którym, przeciwko temu, kto samowolnie naruszył posiadanie, jak również przeciwko temu, na czyją korzyść naruszenie nastąpiło, przysługuje posiadaczowi roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego i o zaniechanie naruszeń. Roszczenie to nie jest zależne od dobrej wiary posiadacza ani od zgodności posiadania ze stanem prawnym, chyba że prawomocne orzeczenie sądu lub innego powołanego do rozpoznawania spraw tego rodzaju organu państwowego stwierdziło, że stan posiadania powstały na skutek naruszenia jest zgodny z prawem.

Sąd na wstępie rozważań wskazuje, że stan faktyczny sprawy jest mu znany nie tylko z twierdzeń i dowodów przytoczonych w niniejszej sprawie, lecz i ze sprawy eksmisyjnej, toczącej się przed tut. Sądem pod sygn. akt III C 85/20.

Ustalenia te są następujące:

Pozwana K. M. (1) (poprzednio M.) i powód J. M. (1) od 16 kwietnia 2006 r. byli małżeństwem. Małżonkowie wspólnie zamieszkiwali w lokalu mieszkalnym położonym w S., przy ul. 5 lipca 35A/4 o powierzchni użytkowej 81,40 m². Spółdzielcze lokatorskie prawo do przedmiotowego lokalu mieszkalnego przysługuje wyłącznie K. M. (1) i zostało na jej rzecz ustanowione 21 lipca 2003 r. Uchwałą Rady Nadzorczej Spółdzielnia Mieszkaniowa (...)/ (...) z dnia 12 maja 2003 r. przyjęto K. M. (1) w poczet członków Spółdzielni. Wyrokiem z dnia 27 marca 2019 roku sygn. akt X RC 601/16 Sąd Okręgowy w Szczecinie rozwiązał przez rozwód małżeństwo K. M. (2) z J. M. (1) z winy obu stron. Ponadto Sąd ustalił sposób korzystania z mieszkania położonego w S. przy ul. 5 lipca 35A/4 w ten sposób, że pozwanemu przyznał do wyłącznego korzystania mały pokój obok kuchni po lewej stronie korytarza, kuchnię, łazienkę i korytarz, pozostawiając do wspólnego użytkowania, zaś pozostałe pomieszczenia przyznał do wyłącznego korzystania K. M. (2). Wyrokiem z dnia 11 grudnia 2019 roku Sąd Apelacyjny w Szczecinie sygn. akt I ACa 476/19 zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 27 marca 2019 roku m.in. w ten sposób, że ustalił sposób korzystania z przedmiotowego mieszkania przy ul. 5 lipca 35A/4 w ten sposób, że J. M. (1) przyznał do wyłącznego korzystania mały pokój obok kuchni po lewej stronie korytarza, zaś kuchnię, łazienkę, ubikację, korytarz i balkon pozostawił do wspólnego użytkowania. Natomiast pozostałe pomieszczenia Sąd przyznał do wyłącznego korzystania K. M. (2).

Pismem z dnia 16 grudnia 2019 roku K. M. (1) wezwała J. M. (1) do wydania w stanie wolnym od rzeczy i osób nieruchomości położonej przy ulicy (...) w S., w terminie 30 dni, licząc od dnia wezwania, a następnie wystąpiła z powództwem o eksmisję J. M. (1), które- jak wyżej wskazano, zostało uwzględnione.

W przedmiotowym mieszkaniu przy ul. 5 lipca 35a/4 w S. zamieszkuje obecnie K. M. (1) wraz z małoletnią córką stron, W.. Ponadto w mieszkaniu zamieszkują rodzice K. B. M. i J. M. (2). J. M. (1) przebywa w przedmiotowym mieszkaniu jedynie w pracujące dni tygodnia, zaś na weekendy wyjeżdża do rodziców, zamieszkujących w R..

Pomiędzy J. M. (1) a K. M. (1) i jej rodzicami dochodzi do konfliktów na tle wspólnego zamieszkiwania w lokalu położonym w S. przy ul. 5 lipca 35 a/4. Konflikt ten dotyczy korzystania ze wspólnych części mieszkania, tj. kuchni, łazienki, balkonu. Pomiędzy stronami toczą się liczne postępowania karne dotyczące ww. konfliktów.

W ocenie Sądu, powód J. M. (1) w pozwie i wniosku o udzielenie zabezpieczenia nie uprawdopodobnił należycie dochodzonego roszczenia.

Powód we wniosku o udzielenie zabezpieczenia domagał się „powrót do stanu sprzed 24 czerwca 2021 roku sprzętów i rzeczy należących do powoda w pokoju na lewo od wejścia przy kuchni w lokalu mieszkalnym położonym w S. przy ul. (...) zgodnie z prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 11 grudnia 2019 roku (sygn. akt: I ACa 476/19) i wpuszczenia powoda do tego lokalu oraz zakaz wykonywania jakichkolwiek czynności, w tym wymiany zamków w lokalu, wchodzenia do tego ww. pomieszczenia w lokalu, jakiegokolwiek jego zagospodarowywania oraz usuwania rzeczy osobistych powoda znajdujących się w tym pomieszczeniu, jak i w całym lokalu, a także nakaz wyciągnięcia klucza z zamków drzwi lokalu na jego prośbę o wejście lub wpuszczenie do lokalu”.

Zgodnie z cytowanym art. 344 k.c., przeciwko temu, kto samowolnie naruszył posiadanie, przysługuje posiadaczowi roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego i o zaniechanie naruszeń (...) chyba że prawomocne orzeczenie sądu lub innego powołanego do rozpoznawania spraw tego rodzaju organu państwowego stwierdziło, że stan posiadania powstały na skutek naruszenia jest zgodny z prawem.

Istotnie, wyrokiem z dnia 11 grudnia 2019 roku sygn. akt I ACa 476/19, na który powołuje się powód, Sąd Apelacyjny w Szczecinie zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 27 marca 2019 roku w ten sposób, że ustalił sposób korzystania z przedmiotowego mieszkania przy ul. 5 lipca 35A/4 w ten sposób, że J. M. (1) przyznał do wyłącznego korzystania mały pokój obok kuchni po lewej stronie korytarza, zaś kuchnię, łazienkę, ubikację, korytarz i balkon pozostawił do wspólnego użytkowania. Niemniej jednak, prawomocnym już w tej chwili wyrokiem z dnia 27 października 2020 r. sygn. akt III C 85/20 Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie nakazał pozwanemu J. M. (1), aby opróżnił lokal mieszkalny oznaczony nr (...), położony w S. przy ul. (...) i wydał go K. M. (1) w stanie wolnym od osób i rzeczy, uznając, że powodowi J. M. (1) nie przysługuje żaden skuteczny wobec K. M. (1) tytuł prawny do władania ww. lokalem. Na chwilę zatem obecną, powód nie ma żadnych praw do ww. lokalu, zatem nie ma podstaw do uwzględnienia wniosku o zabezpieczenie i unormowania praw i obowiązków stron postępowania w ten sposób, że nastąpi „powrót do stanu sprzed 24 czerwca 2021 roku sprzętów i rzeczy należących do powoda w pokoju na lewo od wejścia przy kuchni w lokalu mieszkalnym położonym w S. przy ul. (...) zgodnie z prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 11 grudnia 2019 roku (sygn. akt: I ACa 476/19).

Zauważyć trzeba, że wyrok ten ustalał jedynie korzystanie z ww. mieszkania na czas wspólnego przebywania w nim stron, do czasu rozstrzygnięcia sporu co do tego, czy powodowi przysługuje skuteczne względem powódki uprawnienie do władania ww. lokalem- w wyroku eksmisyjnym Sąd prawomocnie ustalił, że takie uprawnienie powodowi nie przysługuje, zatem powód nie ma już prawa w tym lokalu przebywać, mieszkać, przechowywać swoich ubrań, innych przedmiotów, ani posiadać klucza do tego mieszkania, tylko ma ten lokal opuścić w stanie wolnym od swoich rzeczy. A zatem, prawomocne orzeczenie eksmisyjne sądu stwierdziło, że stan posiadania powstały na skutek naruszenia (o ile do tego naruszenia rzeczywiście doszło, bo tego na tym etapie postępowania bez przeprowadzenia postępowania dowodowego nie można jeszcze przesądzić) jest zgodny z prawem.

Wskazać także trzeba, że zgodnie z art. 731 k.p.c. zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia, chyba że ustawa stanowi inaczej, a zatem uwzględnienie wniosku powoda o udzielenie zabezpieczenia w zgłoszonym kształcie de facto zastąpiłoby wyrok, jaki może zapaść w niniejszej sprawie.

Wbrew twierdzeniom powoda, Sąd rozpoznający niniejszą sprawą niezwłocznie po zwrocie akt z Sądu Okręgowego po rozpoznaniu apelacji w sprawie III C 85/20 podjął postępowanie w sprawie i wyznaczył termin rozprawy na dzień 8 lutego 2022 r., na którym sprawa zostanie rozstrzygnięta.

Jednocześnie wskazać należy, że powód w żaden sposób nie uprawdopodobnił okoliczności, że pozwana odmawia mu wydania jego rzeczy osobistych, czy ubrań zimowych, nie wykazał, iżby kiedykolwiek wzywał pozwaną do ich wydania. Z twierdzeń zaś pozwanej podniesionych w odpowiedzi na pozew wynika, że była ona gotowa udostępnić powodowi mieszkanie w celu zabrania niezbędnych mu rzeczy. Jeśli było inaczej, powodowi przysługuje powództwo o wydanie jego rzeczy osobistych, jeśli istotnie pozwana odmawia ich wydania. Sądowi, jak już wskazano, znane są okoliczności sprawy, wzajemne relacje stron- są one w znacznym stopniu skonfliktowane, powód nie może się pogodzić z rozpadem związku małżeńskiego, formułuje roszczenia o rozliczenia zaciągniętych wspólnie z pozwaną kredytów, co nie stanowi przedmiotu zainteresowania Sądu w tym postępowaniu.

Nie wdając się na obecnym etapie w kwestię oceny zasadności powództwa, stwierdzić trzeba, że w świetle przedłożonych dokumentów, roszczenie powoda co prawda istnieje, przysługuje mu, nie mniej jednak, w okolicznościach faktycznych i prawnych, uznać je należy za niedostatecznie uprawdopodobnione na potrzeby uwzględnienia wniosku o udzielenie zabezpieczenia.

Jako, że warunkiem udzielenia zabezpieczenia jest łączne uprawdopodobnienie zarówno istnienia roszczenia, którego zabezpieczenia wnioskujący się domaga, jak i uprawdopodobnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia w rozumieniu art. 730¹ § 2 k.p.c., wobec braku spełnienia przesłanki uprawdopodobnienia roszczenia, Sąd nie badał już szczegółowo istnienia interesu prawnego powoda w udzieleniu zabezpieczenia,

Sąd podkreśla także, że postępowanie zabezpieczające zmierza do udzielenia ochrony podmiotom tego postępowania, tj. ma zapewnić realizację ewentualnego korzystnego rozstrzygnięcia w sprawie i kształtuje na czas toczącego się procesu stosunki między jego stronami.

Na chwilę obecną zatem, w ocenie Sądu rozpoznającego wniosek o udzielenie zabezpieczenia brak jest podstaw do uznania, że interesy powoda są w jakiś sposób zagrożone, a brak udzielenia mu zabezpieczenia utrudni lub też uniemożliwi wykonanie orzeczenia zapadłego w sprawie.

Mając na względzie, iż w myśl art. 730¹ § 1 k.p.c. obie przesłanki warunkujące udzielenie zabezpieczenia, tj. uprawdopodobnienie roszczenia i interes prawny w żądaniu udzielenia zabezpieczenia muszą być spełnione łącznie, a w tej sprawie nie została spełniona jedna z nich, a mianowicie uprawdopodobnienie roszczenia, wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia należało oddalić, o czym orzeczono jak w sentencji postanowienia z dnia 3 grudnia 2021 r.

Sąd na marginesie tylko zaznacza, że w razie zmiany okoliczności sprawy, powód mogą w każdej chwili wystąpić z ponownym wnioskiem o udzielenie im zabezpieczenia, o ile zaistnieją ku temu przesłanki.